

одобрявалъ.¹⁾ Освенъ това и отношенията между Каравелова и Ботйова почнали да охладняватъ. Причина за недо-
разуменията били различията по ръководството на органи-
зацията (дали да се управлява отъ колегия или отъ едно
лице); начинътъ за разпредѣлението на фондоветъ; въпросъ
за собствеността на печатницата (дали е на Каравелова,
както той самъ твърдѣлъ, или на комитета, както на-
стоявалъ Ботйовъ), и пр.²⁾ Нѣ малкъ дѣлъ за оттеглянето
на Каравелова отъ революционната организация е имало
бързото издигане на Хр. Ботйова, човѣкъ съ твърдъ ха-
рактеръ и решителностъ, който засѣнчилъ неговата слава и
застрашавалъ да вземе неговото мѣсто въ организацията.
Тѣй или иначе, Ботйовъ успѣлъ да се наложи въ организа-
цията и да поеме нейното ръководство. Следъ спирането
на „Независимостъ“, организацията останала безъ вестникъ,
който да пропагандира идеитъ ѝ. Тази належаща нужда на-
карала Ботйова да побърза съ издаването на политически
революционенъ листъ.

„Знаме“, — „Вѣстникъ политически и книжевни“ билъ
нареченъ новиятъ революционенъ листъ на Ботйова, който
почналъ да излиза въ Букурещъ веднѣжъ въ седмицата
отъ 8 декемврий 1874 година, форматъ 2^о, стр. 4, абонаментъ
за Ромъния 14 фр. годишно, за България — 17½ фр. Отъ
8 декемврий 1874 г. до 14 септемврий 1875 год. излѣзли
всичко 27 броя.

Съ излизането на Ботйова начело на революционния ко-
митетъ и започването на „Знаме“, нова струя отъ млади
хора влѣзли въ комитета, която подействувала за неговото
съживяване. Ботйовъ дори си поставилъ за целъ да помири
враждуващитъ лагери на емиграцията. Въ програмната ста-
тия на „Знаме“, следъ като излага учението на нашитъ ра-
дикалисти и критикува отстъплението отъ революцион-
ната идея на разни емигрантски групи, които дори потър-
сили сътрудничество съ султана, той отправя горещъ апелъ
за оставяне на страна всѣкакви лични дразги и страсти, така
че „всичкото свое оръжие да употребимъ противъ вра-
говетъ на нашата пълна и съвършенна свобода“. (бр. 1, г. I,
1870) Ботйовъ искалъ да се покаже опортюнистъ, примири-
теленъ, но неговата дипломатическа тактика не дала резул-
тати. Борбата на „старитъ“ противъ Ботйова продължила,
пъкъ и отношенията му съ Каравелова се дотолкова изо-
стрили, че следъ излизането на 11-ия брой отъ „Знаме“, Ка-
равеловъ отказалъ да продължи печатането му въ своята
печатница. Съ подкрепа на революционната организация и
на частни лица (д-ръ Чобановъ подарилъ 1250 фр.), Ботйовъ

1) Вж. Ив. Клиначаровъ: Христо Ботйовъ, стр. 403.

2) Вж. Клиначаровъ: Л. Каравеловъ, стр. 132—133.